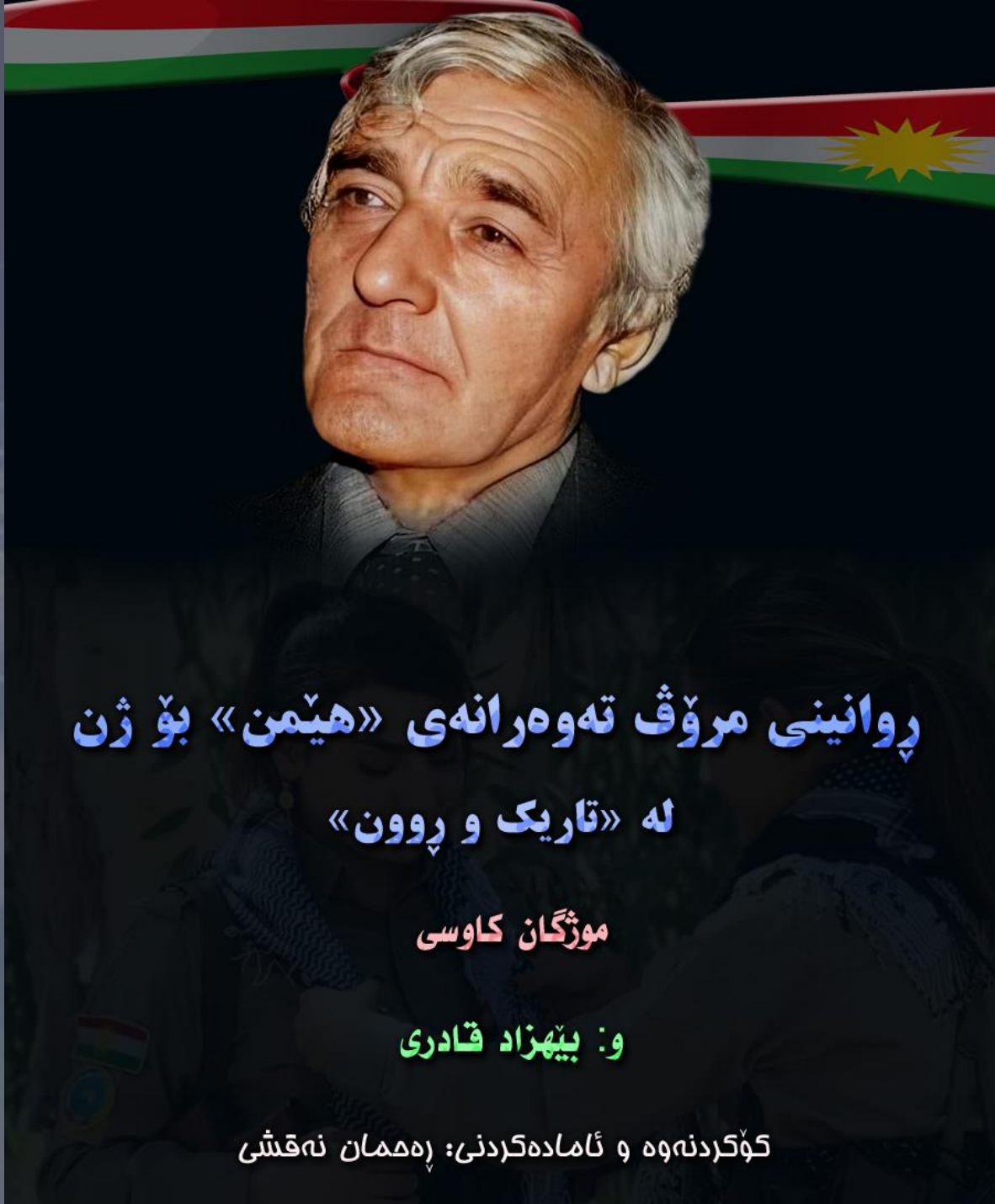

KURDISTAN

پروانینی مروّف تهوهرانهی «هیمن» بو ژن

له «تاریک و پروون»

موژگان کاوسی

و: بیّهزاد قادری

کۆگردنره و ئامادهکردنی: پههمان نهقشی

پوانینی مروفت تهوهرانهی «هیمن» بۆ ژن

له «تاریک و روون»

موژگان کاوسی

و: بیهزاد قادری

کورته

هیمن له شیعرهکانی خۆیدا به زۆری پهڕژاوهته سهر “ژن”؛ چ لهو شیعرانهی که تایبتهت به ژن و چ لهو بهیته بلاوانهی که له شیعرهکانی دیکهیدان. ژن پینگهیهکی تایبتهت و بهرچاوی له ئهدهبیبیاتی ناوبراودا ههیه.

بوونی ژن له “تاریک و روون” و باسکردن له پینگهی ئینسانیی ئهو، بههۆی تایبتهت بوونی دۆخی کۆمهلایهتی ئهو سهردهمهی کوردستان، گرینگیهکی تایبتهتی له شیکاریی میژووویی پهوتی جووتی لایهنهکانی پهیوهندیدار به ژنان له کۆمهنگهی کوردستانهوه ههیه و کاریگهیری ئهدیبان و رووناکییرانی وهک مامۆستا هیمن دیار و بهرچاوه. هیمن له “تاریک و روون” دا، پینگهیهکی مروفتتهوهرانه و بهرز بۆ ژنی کورد وینا دهکات که بنهچهی له ئوستووهرهکانی “دایکهچهئهکی” دایه و روانگهکی لهم بارهوه لهگهڵ هاوچهرخترین بزووتهوهکانی ژنان له جیهان ههئدهسهنگیندیریت؛ له ههمان حاندا که بناغهی پیناسهی ژنی نازاد لهسهر بنهمای فهرهنگی خۆی دادهپێژیت، له وهسفهکانیدا که ئک له نمونهگهلیک له کۆمهنگهی رۆژاواوی وهردهگریت.

هاوکات مامۆستا هیمن له شیعرهکانیدا ناماژه به تایبتهتمهندییهکانی کۆمهنگهی پیاوسالاریی کوردستان دهکات و له بهرزوهندیی ژناندا خوازیاری گۆرانکاری لهم کۆمهنگهدایه. وێرای ههموو ههولنهکانی بۆ که ئکوهرگرتن له ئهدهبیبیاتی بهرز بۆ وهسکردنی ئینسانییهتی ژن، بههۆی نههادینهبوونی چهکهکان و ئهدهبیبیاتی پیاوسالارانهی کۆمهنگهکی، ههندیك جار به شیوهیهکی ناخودئاگا ژن وهک مروفتی “جیاواز” و پیاو وهک مروفتی “پیهور” (معیار) لهبهرچاوه دهگریت؛ بهلام بههۆی ئهوهی که قوولاییی پوانینی ئینسانیی ناوبراو بۆ ژن روونه، بهردهنگ چاوپۆشی لهم ههلاکه دهکات.

وشه سه ره کیه کان

هیمن - کورد - مرۆف - ژن - نوستوره

ده ستیک

زمان و په یوه نیدی زاره کی پۆنیک گرینگیان له پیکهینان و په رهدان به شارستانییه تی ئینسانی هه بووه و شیعر و ئه ده بیباتی هه ر زمانیک له هه موو شوینیک جیهان، چ به شیوهی فۆلکلۆر و چ به شیوهی نه ریتی نووسراو، هونه ری چه مکه کان و هه سته ئینسانییه کان گواستوه ته وه. به دنیا یی یه وه زمانی کوردیش وه کوو یه کیک له زمانه زیندوو و ده و ته مه نده کان دونه با به هه مان شیوه ئه رکه کۆمه لایه تی و شارستانییه تسازه کان خۆی به ره و پیش بردوو؛ گه رچی له روا له تدا و هه دیته پیش چاو که پشکی ئه م ئه رکه له نیوان زاواه جوړاوه ره کان زمانی کوردیدا جیاواز بووه، هه ندیک جار زاواه یه ک ئه رکیکی زۆرتری له نه ستۆ بووه، به لام ئه گه ری هه یه که ئه مه ته نیا له روانی ئیه بۆ ئه ده بیباتی نووسراو به رچاو بیته؛ له حائیکدا که ئه ده بیباتی فۆلکلۆر کاریه گه ریه کی قوول و گشتگیری هه یه و له روانگه یه کی وه هادا پینگه ی هه یج زاواه یه ک له زمانی کوردیدا که مرهنگ نییه.

ئه گه ر ئاماژه به ئه ده بیباتی نووسراو بکه یین، بۆ ماوه یه کی دووردریژ ئه ده بیباتی “گۆرانی” و نه ریته که ی روونا که ره وه ی کۆره ئه ده بییه کان بووه و مه زنییه کی تاییه تی به زمانی کوردی به خشیوه که بایه خه کان هه تا هه نووکه ش هه روا پیشانده ری هه یز و توانا ئه ده بییه کانیه تی؛ به خته وه رانه ئه ده بیباتی نووسراوی “سۆرانی” ش به پینگه یه کی بلیندی و هه گه یشتوو که توانیویه تی له کۆره ئه ده بییه کان جیهاندا پینگه یه کی بی جیگه وه بۆخۆی مسۆگه ر بکات.

له نیوان شاعیرانی سۆرانی ناخیوی هاوچه رخیشدا، شاعیریکی وه ک مامۆستا هیمن توانی بگاته به رزترین نووتکه کان ئه ده بیباتی سۆرانی و کوردی و، هه تا هه تابه وه کوو شاعیری نه ته وه یی له سه ر ئه و لوتکه یه ده مینیتته وه و چاوه کان به مۆله ق ده وه ستن. له هه موو شیعر و به ره مه کان مامۆستا هیمندا، چه مکه به رزه مرۆی یه کان ده بینین که هه موو ره هه نده کان ژبانی مرۆف له خو ده گریته. مرۆف که ئه که له ی ناوبراوه و،

خۆی له باره ی ئه م که ئه که وه له ناله ی جودا ییدا ده ئیت:

شیوهنی من شیوهنی ئینسانیه
بانگی نازادی و گرووی یه کسانیه

و چهنده جوان له هه موو ژیانیدا رهنگدانه وهی ئەم باوه رانهی ده بینین؛ ژیانیک که له شیعره کانییدا رهنگی داوه ته وه؛ رهنگدانه وهیه که له مروّف و تهواوی ههست و ماف و پیوستی و ئەو زۆمانه ی که لیبی کراوه، رهنگدانه وهیه که له روانینی ئەو بو به رزی مروّف و هیوا ی بهم به رزییه و ژن وهک مروّفیک، که له هه موو جینگایه کی شیعره کانییدا ده ربری روانین و روانگی که موینه ی ئەم شاعیره یه بو ژن و پیگه ی مروّبی ژنی کورد.

ئەم وتاره شیکاری «شیعرگه لیک له هیمن له گۆشه نیگای کۆمه لگه ی پیاوسالاری کورد، بایه خی ئوستوو ره یی ژن له کوردستان و ههروه ها لایه نه فیمنیستییه کانی روژاوا» ده کات.

ده ربرینی پیگه ی ئینسانی و روانگی هیمن له سه ر ژنی کورد له تاریک و رووندا

له تاریک و رووندا، به زۆری شیعرگه لیک تاییهت به ژنان، به کۆمه لیک سه ردیبری دیار یان نادیاره وه، ههروه ها شیعرگه لیک بلاو لهم باره وه و شیوه ی تیگه یشتی هیمن له ژن، ده بینین؛ ده لیبی جیهان و رووداوه کانی بو هیمن و له زهین و شیعره کانییدا، بی بوونی ژن وینا ناکرین.

بو نمونه، شیعریک له ژیر ناوی «تووێژی کج و کور» (۱۳۲۱ی هه تاوی) له ناوه روک و سه ردیبرا روانینیکی یه کسانیه خوازانه ی بو ژن و پیاو هه یه؛ شیعر «کیژی لادی» (۱۳۲۴ی هه تاوی) چ له سه ردیبر و چ له ناوه روکدا له خزه ته ی ناساندنی کچی کورد له روانگی هیمنه وهیه؛ ههروه ها شیعر «یادگاری شیرین» (۱۳۲۴ی هه تاوی) گه رچی له سه ردیبرا راسته وخو ئاماژه ی به ژن نه کردوه، به لام له ناوه روکدا چه مگه لیک بایه خداری مروّبی له باره ی ژنی کورد ده ربریوه.

ههروه ها هیمن لهم به ره مه دا به نووسینی شیعریک له ژیر ناوی «دایکی نیشتمان» (۱۳۲۴ی هه تاوی) ژنی کورد وهک دایک و وهک وه بیره یئانه وهی گرینگی ئوستوو ره کۆنه کانی فه ره نگه ی خۆی دووباره ناساندوه ته وه. ئەشق به ژن و جو دایی له «کچی مه هاباد» (۱۳۲۶ی هه تاوی)، ههروه ها «نامیزی ژن» (۱۳۴۹ی هه تاوی) که له کۆتاییدا ژنایه تی ژنی وه سف کردوه و نارامی و ناشتیخوازی ژنی وه بیر هینا وه ته وه. گه رچی لوتکه ی روانینی ئوستوو ره یی هیمن بو ژن له شیعر «به هاری کوردستان» دا (۱۳۲۶ی هه تاوی) ده بینین که مه لبه ند، زاوژی و ژن به شیوه ی چه مکیکی هاوبه ش له ودا ئاماده بوونیکی

به هيژيان ههيه.

ئهمانه ته نيا ئماژدانىكى كورت و پوختن كه له سهرتاسهري بهرهمهكانى ناوبراودا به فراوانى دهبييرين، هه ئبهت واتا و تيگه يشتنى قوول و روانى ناوبراو له هه مبهر ژن و شكوى مرويبى نهو دهرده برتت كه پيوستى به شيكارى تايبه تى خوئى ههيه.

ژن و نوستوورهكان له شيعرهكانى هيمن

بو ناسينى قوولتر روو دهكهينه نوستووره، چونكه: “نوستووره ناسى، زانستىكى زيندوو و چالاكه، چونكه په رده له سهر نهركى نه ريتى و رهنگه چاره نووسى فهرهنگى ئيتتىكىك لا بدات. نوستووره ناسى بو تيگه يشتن له روحيات و تيفكرينى خه ئكيكه كه له گيرانه وهكانى نوستوورهكاندا به زمانىكى هينمادار خواست و ناوات و ترس و هيواكانيان و تسووته وه (ستارى، ۱۳۹۱، ۱۹).

له نيوان نوستوورهكانيشدا ده په رژينه سهر كارىگه رترين و پايه دارترين چيروكى نوستوورهكانى ميزوپوتاميا واته “گيلگه ميش” و پيگه ي ژن له ودا، چونكه به پيى نووسينى “دوكتور سه فهوى”: “ده توانين له ئه فسانه ي پائه وانىه تيبى له ودا چيروكى ژيانى ههر مرقفكى بيرمه ند بخوينينه وه. ئه هاوناهه نكييه له گه ل ژيانى مرقفه كانى ئه سهرده مه كه ئيستاكه ش بو وه رگرتى نهينىه كانى ئه م جيهانه و هوكاره كانى سوورانى جيهان له هه وئدان، گيلگه ميش بو هه مووان دهكات به نه ناسراوئكى ناسراو”. (شاملوو، ۱۳۹۰، ۱۵)

له يه كه مين رسته ي ئه م چيروكه دا، له ده پى يه كه مدا ده خوئينينه وه: “خوداى زهوى، هه موو شتتىك ده بينى” (شاملوو، ۱۳۹۰، ۲۱)، كه ئه مه گرينگى تايبه تى ژن، له ئماژدان به زهوى و خوداى زهوى له ده ستپيى قوولترين چيروكى نوستوورهكانى جيهان، ده گه يه نييت.

له پرسه له راده به دهره بهرچاوه كان له تاوتويكردنى ئه م ئه فسانه يه دا سهرنجدان به فهره نكسازى له لايه ن ژنه وه يه؛ شاملوو ده گيرتته وه (۱): “لاويه تيبى ئينكىدوو وه بيهرينه ره وه ي يه كه مين سهرده مه كانى ژيانى مرقفه كانه و روانگه ي ئه و بو ژيانى ژيارمه ند پيشانده رى ئه و قوناغانه يه كه گرووپگه ليك له مرقفه كان له قه بيله نشينى بو شاره كان كوچ ده كن و گرينگه كه

لەم جوولنە گوورانبيیهدا سەرنج بەدینە پینگەیهک که حەماسە بە رەگەزى مینى مروّف دەبەخشیت که فیرکارى فەرهنگە. (شاملوو، ۱۳۹۰، ۱۳)

لە شۆینە جیاجیاکان و لە رەوتى چیرۆکەکهدا، ۆن رۆل و دەوریکى کارىگەر و شۆیندانەرى هەیه، بو نموونە: “بچوو بو ئوروک بو لای گیلگەمیش! باسى هیزى کۆنترۆلنەکراوى ئەم بوونەوهرە درنەدیەى بو بکە. داواى ژنیکی جوانى لى بکە... هەر که دەیبینیت، لى نزیك دەبیتەوه. لەم رینگایەوه لەهەمبەر بوونەوهرەکان بیگانە دەبیت”. (مۆنشىزاده، ۱۳۹۲، ۲۴) لەم هیلانەدا بەروونى نامازە بە کارىگەرى جوانى ۆن لە فەرهنگسازى کراوه، لە حالىکدا که ئەم جوانیە روالەتییە بە تەنیایی کارساز نییە. شاملوو لە باسکردنى تواناکانى ئەم توێژەى ژنان لە ئەفسانەى گیلگەمیشدا وەها دەئیت: “کچانیکی بیرمەند و ناگا لەلایەن چینه بژاردەکانى کۆمەنگەوه پەرورەدیەکی تاییبەت دەکران و لەسەر هونەرەکان ناگایان هەبوو” (شاملوو، ۱۳۹۰، ۴۱). سەرنجراکیش ئەوهیه که ئەم بیرمەندى و پەرورە تاییبەتە بو کچان و ژنانى کوردیش لە شیعری “یادگارى شیرین” بەروونى باس کراوه؛ بەلام لە گیلگەمیش، نایا جوانى و بیرمەندى تەنیا تاییبەتەندییە باسکراوهکانى ژنە؟ و ناونییت؛ چونکه لە شۆینیکی تری ئەم ئەفسانەیهدا وەها دەخوینینەوه: “... ۆن و ئینکیدوو دەچنە شار. ژنیکی پاکداوین، پیشوێژیک، نزیك دەبیتەوه و پى دەئیت، ئینکیدوو، خودایانى گەوره تەمەندرنییت پى بەخشن!” (مۆنشىزاده، ۱۳۹۲، ۸۲) و لە شۆینیکی تردا هاتوو: “ریشات، خاتوونى دایک، خەون راقە دەکات... ئینکیدوو، سەیر بکە ئەمەیه خەون و خەونیک که خاتوونى دایک راقەى کردوو. ژنى پاکداوین، ژنى پیشوێژ وەهاى دەوت...” (مۆنشىزاده، ۱۳۹۲، ۳۰-۲۹) که لەم رستانە ئەودیسروشتبوونى ۆن و هیزى سیجراویى ئەو بە زەین دەگات.

دایک بەهیزترین کەسایەتیی نىو ئەفسانەى گیلگەمیشە، تەنانەت لە گیلگەمیشیش بەهیزترە، چونکه ئەو خوداخاتوونە: “لە دواى ئەوه، گیلگەمیش دژبەارى خۆى دەباتە لای دایكى خۆى (ئیلاھە نین سوون) (۲). هەرودەها ناویکی تریشى هەیه “ریشات” (شاملوو، ۱۳۹۰، ۶۰). هیزى دایک لیڕەدا بەرچاوه: “گیلگەمیش لە زۆرانبازیدا ئینکیدوو دەخاتە بەر پى دایكى (مۆنشىزاده، ۱۳۹۲، ۳۰-۳۲). گیلگەمیش دەسەلاتداریکی بەهیز بوو که دژبەارى زۆردارى خۆى شکست دا، بەلام لە کۆتاییدا خستیه بەر پى دایكى، دایکیک که خوداخاتوونە. خوداخاتوونیکى دلۆقان و دلۆسۆز، دایک... دئنهوايى پائەوانیک دەداتەوه که کەوتوووتە بەر پى: “ریشات”، خاتوونى دایک، دەستەکانى ئەوى گرت: “تۆ پۆلەى منى، ئەمپۆ تۆ لەدایک بوویت، من دایكى تۆم” (مۆنشىزاده، ۱۳۹۲، ۳۳) و بەم شێوهیهیه که “ئوستورەکانى ئیلاھە گەورەکان، لەهەمبەر گشت بوونەوهرەکان دلۆسۆزى دەکەن. لەم ئوستورەکانیەیه که پاکىی راستەقینەى خودى زەوى فام دەکەن، چونکه زەوى جەستەى ئیلاھەیه” (مەخبەر، ۱۳۹۲، ۲۵۱).

چەمكىك كە لە سەرتاسەرى شىئەرى “دايكى نىشتەمان” ھەستى پى دەكرىت، ھەمان دايكايەتى و دئسۆزى بە واتا ئوستوورەبىيەكەى ئەو لە پەيوەندى لەگەل رۆلەكانى نىشتەمانە. لەم شىئەردا، دئسۆزى دايكىك لە مەھاباد لەھەمبەر رۆلە خەمگىنەكانى سەقز، دەتوانىت ھاوواتاى دئسۆزى دايكانەى رىشات لەھەمبەر ئىنكىدووى شكستخواردووى نىو ئەفسانەى گىلگەمىش بىت.

ئەم تىبىنىيە كە وشەكانى “دايك” و “نىشتەمان” پىكەو بەكار براون، سەرنجى ئىمە بۇ لای خوى رادەكىشىت. ئوستوورەى “دايك- زەوى”... ئەم “دايكە” لە شىئەركانى ھىمن زۆر چارەنووسسازە و رىزگارى “مەئبەند” ناكامى زانايى ئەو؛ چونكە: “دايكى زانا كورى ئازا دەئىرتتە خەبات”؛ لە رواينى شاعىرەو، “مەئبەند” “دايكى زانا” دەووت و ئەم ئەندىشەىە لە شىئەركانى ھىمن، ھاندەرى كچان و ژنان بۇ فېربوون و خويندە:

“فېرى زانست و ھونەر بوو ئەو لە ساىەى خوئىندى
تۆش تەشىمان بۇ دەرىسى، يادگارى شىرەنە”

لە درىژەى تاوتوئىكردى بەراوردكارانەى چەمكە ئوستوورەبىيەكانى ژن لە بەرھەمەكانى ھىمن دەگەرىنەو لای گىلگەمىش. ئىنكىدوو لەحنەت لە ژن دەكات: “ژن، دەمەووت چارەنووسى تۆ دىيارى بكەم... كۆلان مائى تۆ بىت و تۆ لە قوژبى دىوارەكاندا بژىت... ئىستاكە من برسيتى دەخۆم و تىنوويەتى ئازارم دەدات. چونكە تاسەت لە مندا ھەستاند. من دەمەويست بزەنم... و لەگەل گيانداراندا بىگانە بووم. چونكە تۆ منت لە بىبابانى خۆم بۇ شار برد، ئەم روووەو تۆ دەبى لەحنەت كرايىتى!”. (مۆنشى زادە، ۱۳۹۲، ۳۶ - ۳۷)

ئەم لەحنەتە، چىرۆكى “ئادەم و ھەوا” وەبىر دەھىنىتەو. ژن، ئىنكىدووى ئاگادار كىردووە و ئەوى برسى و تىنوو كىردووە. رەنگە تىنووى ئاگايى و برسى زانين. بەو جۆرەى كە ھەوا(۲) ئادەمى گىنگە لە كىرد تاكوو لە ميوەى ئاگايى بكەنیتەو و ئەم كەندەوەى ميوەى قەدەغەكراو، ئەوانى خستە نىو مەينەتى ئىنكى ئاگايانەو؛ بابەتتە كە لە شىئەرى “يادگارى شىرەنە” و شىئەركانى دىكەى “تارىك و روون” یش بە زۆرى ئامازەى پى كراو. ئاگايى و ئاگابوونەو.

ھىمن و كۆمەنگەى پىاوسالار

ئوتۆرىتە، ھىزىكى چەسپاوە كە كەلكوەرگرتن لى، بەگشتى لىپرسىنەوەى لى ناكىرت، چونكە ئاسايى دىتە ئەژمار(۴) “(شەھرىارى، ۱۳۹۴، ۱۰۷) (وەرگرتن لە ھام، ۱۳۸۲، ۴۴) و “پىاوسالارى زۆرتەر لەوەى كە لەبارەى تاك بە تاكى پىاوان و

پەيوەندىيە بىنەمائەى و كۆمەلەيەتتە كانيانەوھە بيت، لەبارەى بىنەماكان و بايەخەكان، سياست و فەرھەنگ، چەمكەكانى دەسلەت و نەزمى كۆمەلەيەتتە (مەھديان، ۱۳۹۱، ۱۸). بەو جۆرەيە كە لە كۆمەلگە پياوسالارەكان، تەنانەت بە نەبوونى فيزيكى پياوانى بىنەمائە، ئۆتۆرىتەى ئەوان لەنيو ناچيت و ئەم ئۆتۆرىتەيە لەلەين ژنانەوھە لە پەرورەدى بەرەى دواتردا بەرھەم دەھنرتتەوھ.

ئىستا نامازەيەك لە كۆمەلگەى داىكشايى و باوكشايى - كۆمەلگەى داىكبنەچەيى و باوكسالار - لەبەر دەستە. بەگشتى دەتوانريت بوتريت: "شارستانىيەتى داىكشايى گرینگى بە خزمایەتتى خوينى و خۇراگرېوونى ھاوخوينى، گرینگى بە بەرابەرى ھەموو مروّفەكان و گرینگى بە بايەخى ژيانى مروّف و ئەشق دەدات. بەلام باوكشايى گرینگىيەكى زور بە پەيوەندىيەكانى ژن و مېرد، فەرماندە و فەرمانبەر، دىسپلين و زەنجيرە دەدات و گرینگى بە پەيوەندىيە وەديھاتووەكان لە ھاوخوينى نادات. (ئەمانەت، ۱۳۸۵، ۲۴۷)

بە وتەيەكى تر: "بە مەرجىك دەتوانين بگەينە فەرھەنگ و شارستانىيەتتىكى بەرتر كە بىنەماكانى ئازادى، بەرابەرى و براىەتتى پىشتەر لە مېژوو لە ئاستىكى سەرتر دووپات بگەينەوھ" (ئەمانەت، ۱۳۸۵، ۲۳۴). ئەم چەمكەنە لە شىعرەكان و بەرھەمەكانى ھېمىن بەتايەتتى شىعى "يادگارى شيرين" بە جوانى دەبىنريت و جەختكردەنەوھەيك كە ناوبراو لەم شىعرەدا بۆ گەرانەوھى ژن بۆ پىنگەى راستەقىنەى مروّى خوى ھەيەتى، لە راستىدا جەختكردەنەوھەيك لەسەر بايەخى ژيانى مروّف و ئەشق كە لە گەوشىنەكانى سەرەمى داىكشايىيە. داىكشايى لە پەيوەندىيەكى توندوتۆلدايە لەگەل ئوستوورەكانى خوداخاتوون و ئىلاھەكان، بەلام لە دىژاى تىپەرىنى سەدەكان، چى بەسەر ئەم ئىلاھە گەورەيە، زەوىى داىكدا ھات؟ "ئەم بابەتە لە پەلەي يەكەمدا لەگەل جووتىارى و كۆمەلگە وەرژىرپىيەكان پەيوەندىيە ھەبوو. سىجىرى ژن و زەوى، ھەردووكيان بەرابەرن. ئەوان پىكەوھە پەيوەندىيان ھەيە. وىناكردى وزەيەك كە رووخسارەكان بە دونيا دەھنيتت و خوارديان پى دەدات، بە دروستى مېيە" (مەخبەر، ۱۳۹۲، ۲۵۳).

ئەم وزە خولقىنەرە بووھتە ھوى ئىرەبىردنى پياوان، ھەروھە ھىزى دەسلەتدارىەتتى بە ژنان دابوو، "ھەر بۆيە بۆ زالبوون بەسەر داىكدا، رەگەزى نىر ناچارە بىسەلمىنيتت كە ئەويش ھىزى خولقاندنى ھەيە و چونكە بۆ ئەو خولقاندن لە پىنگاى مندالدانەوھ ئىمكانى نىيە، ناچارە لە پىنگاىكى ترەوھ ھەول بەدات و چ پىنگاىك لە دەم و وشە و فىكر باشتەر؟" (ئەمانەت، ۱۳۸۵، ۲۶۰)؛ ھەر بۆيە لە كىتەبى پىروژدا دەخوينىنەوھ: "لە سەرەتادا ھىچ بوونى نەبوو، وشە بوو و ئەو وشەيە خودا بوو؛ چونكە "سامىيەكان دونىاي سىستەمەكانى ئىلاھەى داىكيان داگىر كرد و ئوستوورە پەيوەندىدارەكان بە پياوانەوھ زال بوون. (مەخبەر، ۱۳۹۲، ۲۵۷)

رواينى مروّف تهوهرانهى «هيمن» بو ژن

به سهرنجدان بهم رهوته ميژووييه كه له پيداگريردنى ماموستا هيمن له سهر خوئندنى كچان تيددهگهين؛ چونكه كوّمه لگهى پياوسالار داهيتانى فيكرى له بهرامبهر تواناي مروّفخولقاندنى ژن تاييهت به خوئى كردوو و كوّمه لگه بو چووندهرهوه لهو دوخه و گهيشتن به ناشتى و دلوقانينى زياتر، پيوستى به گهراوهوه بو گرنگى ژن و نهنديشهى نهوه له پينكاتهى نوئى خوئيدا(۵).

“باخ ئوفن پيشانى داوه كه له شارستانيهتى دايشايى، بهتوندى له سهر پهيوهنديى هاوخوئى و پهيوهنديى مروّف له گهئ خاك (سروش-دايك) جهخت كراوهتهوه... گشت مروّفهكان پينكهوه بهرابهرن و له بنهردتا مندالكان دايك - زهوى دينه نهژمار... له لايهكى تروه له سيستمى باوكشايى له جيئ بنه ماى بهرابهري مافى مروّفهكان له گهئ بابتهى مندالئ بژارده و ههروهها زهنجيرهى پلهبهنديى كوّمه لايهتى بهرهوړوو دهيينهوه(۶). (نهمانهت، ۱۳۸۵، ۲۳۲)

هيمن له سالى ۱۳۲۴هـ ههتاويدا به نووسينى شيعرى “يادگارى شيرين”، جارئكى ديكه تاييهتمه ندييهكانى كوّمه لگهى دايكبنهچهيى له بهرهه ئستبووه نهوه له گهئ فهرهنگى پياوسالارىى كوّمه لگهى خوئى، وهبير دهينيتتهوه(۷) و ژنى كورد وهها دهكاته بهردهنگى خوئى:

“گواره كهى زپرت به كار نايه، له گوئ بگره قسم
لايى گوئى تو عهزىزم شيعرى سادهى (هيمنه)”

و يان:

“راپه ره، ههسته له خه، ئاخر ج وهختى خهوتنه؟”

هيمن، ژن بو شوپش و ههستانهوه، بو گوپرىنى كوّمه لگه له راستاي شوناسى مروپيى ژن هان ديدات و له گشت شيعرى “كيژى لادى” دا، كچى گوندشيني كورد وپراى جوانى، بهرهو ساكارى، راستبيژى و پاكداوئىنى بانگهيشت دهكات. سهرنجدان به شيعرهكانى هيمن نيشان ديدات كه شوپش و راپهرينى ژنى كورد له روانگهى نهوهوه بهتهواوى له گهئ فهرهنگى كوردى دهساجيت. بهم شيكردنهوانه دهچينه پيشوازيى هه ئسهنگاندنى روانگهى هيمن له گهئ فيمينيزمى رۇژاوايى.

هيمن و فيمينيزم

رۇبينكا ويست(۸) ده ئيت: “من خوم ههريگيز نه متوانيوه بهوردى تيبگه م كه فيمينيزم چييه؟ ته نيا دهزانم كه ههركات

بوجوونىك ددهم كه من له مروفيكى گيل يان سوزانى جيا دهكاتوه، به من دهئين: فيمينيست” (مههيديان، ۱۳۹۱، ۲). سهرنجراكيشه كه نم وتهيه به روونى له شيعرهكانى هيمن لهبارى ژنى كورددا دهيينين؛ هاوكات لهگه ل هاندانى ژن بو چوونهدهروه له مائل و خويندن، بهردهوام باس له پاكداوونى دهكات. نم زانستتهوهرى و پاكداوونيهيه كه لهلايهن شاعيرهوه پهسند كراوه، چ روليكى له بزووتنهوه فيمينيستيهكانى روژاوادا گيراوه؟

”بهگرينامهى پوخت، بهلام به گروتينى مروفدوستى نيتاليياى كاساندرا فدلله، له مافى ژنان بو خويندن” (مههيديان، ۱۳۹۱، ۵۶۵) وهبيرهينهروهوى نم بابتهيه كه: ”يهكه مين ژنيك كه له ناگايى خويمان لهمه ر ملكه چيى ژنان و ناردهزايه تى بهو به لگه تاپوكراوه به جيبان هيشتووه، نهو كه سانه بوون كه له پيگه ييرمه ندى يان نووسه ردا هاتنه مهيدانه وه. خويندنه وه، نووسين يان شيوه كانى ترى دهريپين، تا كاتيک كه نم كارانه بو ژنان قهدهغه بوو، دهيتوانى ههولگه ليكى فيمينستى بينه نه ژمار... ژنانى داهينه ر و بيرمه ندى له گه ل نم راستيهيه كه هاوچهره كانيان نم كارانه يان ’پياوانه’ و نهگونجاو بو ژنان دهينايه نه ژمار، دهسته ويه خه دهبوون”. (مههيديان، ۱۳۹۱، ۵۶۵)

لهبارى بزووتنه وهى فيمينيستى “دهبى سهرنج بدرتته سهختيه كانى وهدهسته ينانى ناگايى فيمينيستى بهر له سهدهى ههژديه م. بينيومانه كه ژنان به دريژايى سهدهى ناوه راس ت و بزاقى چاكسازى ئايينى تا چ رادهيه ك له بهكاره ينانى هيما مهزه بهى و فهره نكيه كانى وهك پاكداوونى و... كارزان و بهراويژ بوون”. (مههيديان، ۱۳۹۱، ۵۶۳ - ۵۶۴) بهم جوړه “خوپاريزى مهعهوى كه ژنانى چاكسازيخواز گرتبوويانه بهر، جهربه زه ي پيوستيان ده دات تاكوو رووبه پرووى كو مه ل ببنه وه و، مملانيه كه يشى به ره و دايكايه تى هه م له رووى باوه رمه ندييه وه بووه و هه م له رووى تيكنيكيكه وه” (مههيديان، ۱۳۹۱، ۵۷۰). تيكنيك له م رووه وه كه “به هوى پيگه ي كو مه لايه تيبان وه يان پاساوه لگرييان له بوارى كو مه لايه تيبه وه، هيزى كاريگه ريدانان و گوړانى كه سانى ديكه يان به شيوه يه ك بى هه لالا هه بووه... چونكه كه سانيكى وه ها پاساوه لگر ده توان وه كوو ري به رانى فيكرى كو مه لگه ديار و بهرچاو بن. (شه هريارى، ۱۳۹۴، ۱۳۱)

وهرچه رخانه خيراكانى سه ره تا و ناوه راستى سه دهى نوژده هه م، ئيدنولوزي ليبراليزم و سوسايليزم و نه نديشه ي پيشكه وتن، ژنان و پياوانى هان ددها كه بو چاكسازى ته واوى ره هه نده كانى كو مه لگه، له باشبوونى ژيانى بنه مائه ييه وه بگره هه تا هه لگرتنى كو يلايه تى و خو به ريه وه به رى نه ته وه سه ركوتكراوه كان، سه رقائى نورگانيزه كردن بن” (مههيديان، ۱۳۹۱، ۵۶۸)؛ نموونه گه ليكيش كه له شيعره كانى هيمندا دهيينين، هه لبه ت “هاتنه ناوه وهى چه مگكه لى مؤديرن و مؤديرنيزم بو كوردستان ناوه روكيكى دووفاقه ي هه بووه، له لايه كى تره وه مؤديرنيزم به هه نسوورانيكى نه رينى و جوو له يه كى رووناك كه ره وه ليك دده نه وه كه له هه مان حالدا هو كارى پيگه اتنى خه سارگه ليكن كه زورتريان ژنان ده گريته وه... دوو ريكار بو پاريزراوى له خه ساره كانى مؤديرنيزم بريتين له: فهره نكسازى و خوماليكردن”. (شه هريارى، ۱۳۹۴، ۱۲۶ - ۱۲۷)

فیمینیزی لیبرال (۹)

"به پیتی ئەم روانگهیه ژنان و پیاوان ههردووکیان وهکوو بوونه وهرهگه لیک ئینسانی، زاتهن بهرا بهرن، ئەوه پیاوان بوون که مرقفایه تییان پیاوانه نیشان دا، به درێژایی میژوو بیاقه پیاوانه و ژنانه کانیان جیا له یهک پیناسه کرد و لهم رووهوه ژنانیان له دۆخیکی ژێرده ستانه جیگیر کرد. ژنان وهکوو گرووی زولمیکراو بهرچاون و وهکوو هه موو ئەو خه لکهی که له ژێر ستهمدان، سووکایه تی نه ریتی کۆمه لگه یان قه بوون کردووه. نامانج نه وهیه که له گشت بارودۆخه کاندای خزمه تگوزاری بهرا بهری له بهردهم ژنان و پیاواندا هه بیته و لهم ریگایه وه رۆنگه لیک مرقی لۆژیکتر پیک بین" (شه هریاری، ۱۳۹۴، ۳۸) (وه رگراو له مه شیرزاده، ۱۳۸۳، ۲۴۰). ئەم نمونهیه تا رادهیهک له شیعریکی هیمن به ناوی "وتووێژی کج و کور" دا بهرچاوه. شیعریک که له ناو و ناوه رۆکدا نوینگه یهک له بهرا بهری ژن و پیاوه. ناوی ئەم شیعرهش زۆر پینشکه وتوانه و ئینسانییانهیه؛ چونکه هه لسوکه وتی ئەم دوو رهگه زهی وهک دوو مرقفی بهرا بهر و له کرده وهی "وتووێژ" دا خستووته بهریاس.

فیمینیزی رادیکال

"له جیی پشتیوانی له قه بوون کردنی ژنان له نیو گۆره پانی چالاکیی پیاوانه دا، به ژنانه یی بایه خی نه رینی ده به خشیته". (وه رگراو له بیسی، ۱۳۸۵، ۸۹ - ۸۸) (شه هریاری، ۱۳۹۴، ۴۵) هاوبه شیگه لیک له گه ل روانگه ی هیمن له بواری ناسکی و جوانیی ژنانه و نهجامدانی کاری رۆژانه ی په یوه نیدار به ژنان له ژبانی گوندنشینیدا ده بینریت. نمونه گه لیک که له تاریک و روون، له شیعرگه لی وهک "کیژی لادی"، "به هاری کوردستان" و "کچی مه هاباد" و... دا بهرچاوه.

فیمینیزی نیگزیستانسیالیزم

... "له فرههنگی پیاوسالاردا پیاو نه رینی یان سه رباشقه و ژن نه رینی یان که سی دی له قه ئەم ده ریت. شوناسی ژنان وهکوو 'که سی دی' و بیگانه یی بنه ره تییه نه وان هه تا رادهیهک به هوی جهسته یان - به تاییه تی توانایان بۆ زاوی - و هه تا رادهیه کیش به هوی دابه شکاری میژوویی کاره که به هوی دووگیانی و مندالاری به سه ر ژندا سه پیندراوه. به باوه ری 'دوبوار' ژنان ده بی ناوه زمه ندیتی و هیزی ره خنه گرتنیان به هیز بکه ن تاکوو سه ر بکه ون". (شه هریاری، ۱۳۹۴، ۷۹ - ۸۰) (وه رگراو له هام، ۱۳۸۲، ۵۲ - ۵۲)

پىنداگرىي ھەمىشەيى ھيمىن ئە شىئەرەكانىدا لەسەر ژانان بۇ خوندىنى زانست و ھونەر، ئەم بەھيژکردنى ئاوەزەندىتى و ھيژى رەخنەگرتتەيە تاكوو لەم “كەسى دىبوونە” كە دواى سەردەمى دايكشايى بەسەر ئەواندا سەپىندرا، بەرەو “سەرباشقەبوون” بچن (۱۰).

فيمىنيزمى پاش كۆلۇنيالىزم

”دەستەواژەي پاش كۆلۇنيالىزم، ناماژە بە فەرھەنگى ئەو كۆمەنگانە دەكات كە لە حكومەتتىكى داگيركەر و كۆلۇنيال يان گريدارو، سەربەخويى راگەياندوو. ئەم فەرھەنگە تىكەلاونكە ئە بايەخەكان، ھىماكان و پرسە خۆمالي و پۇژاوايىيەكان. ئەم فيمىنيزستانە بەم پىيە بەنگە دەھىننەو كە ئە كۆمەنگەي پاش كۆلۇنيالىزمدا ناتوانرئت تەنيا لەسەر بناغەي بايەخە پۇژاوايىيەكاندا ھەئسوكەوت بكرئت. ئە راستيدا دەبئ بۇ تىگەيشتن ئە راستىيەكانى ئەم كۆمەنگايانە، سەرنج بدريئتە گەوشينە فەرھەنگىيە رەسەنەكانيان. ئە ناكامدا بە لۇژىكىكى وەھا، جىھانداگرىي گوتارى ئوروپايى لەگەل ئالنگارى بەرەروو دەكەنەو. ئە بەرانبەردا لەسەر كۆمەنىك چەمكى وەك رىژەي فەرھەنگى جەخت دەكەنەو”. (شەھريارى، ۱۳۹۴، ۷۳ - ۷۴) (وەرگىراو ئە ھام، ۱۳۸۲، ۳۴۳ - ۳۴۲)

گشت شىئەرەكانى ھيمىن جەخت لەسەر گەوشينەكانى فەرھەنگى رەسەن و فەرھەنگى كوردى ئە دووبارە پىناسەكردنەوئى ژنى كورددا دەكاتەو؛ بەلام دەرەبارەي تىكەلاوكردى ئەو لەگەل پرسگەلى پۇژاوايى تەنيا شاھيدىك تەواو. ئە شىئەرى “تووويژى كچ و كور” دا دەخوئىننەو: “لە گوئىن ھەستە وەك مەردان (۱۱)؛” نموونەي گوئىن و فەرماندان بە لەيەكچووئى لەگەل ئەو بۇ ژنى كورد كە خوى خاوەن ميژوو و فەرھەنگى پر ئە پالەوانانى ژنە، جىي تىرامانە و، نىشاندەرى دزەي فەرھەنگى پۇژاوايىيە پاش داگيركارى.

فيمىنيزمى فەرھەنگى

ھاوشيوئى ھەمان شتە كە ئە كۆتايىيەكانى سەدەي نۆزە و سەرەتاكانى سەدەي بىستەمدا ناوى فيمىنيزمى كۆمەلايەتى يان دايكانەي ئى نرا...

”فيمىنيزمى لىبىرال يان فيمىنيزمى لايەنگرى مافى يەكسانى، پىنداگرى لەسەر ويكچووئىي پىاوان و ژنان دەكات؛ بەلام فيمىنيزمى فەرھەنگى جەخت لەسەر جىاوازيبەكەيان دەكاتەو. يەكەمىيان وەديھاتنى كۆمەنگەيەك دەكاتە نامانجى خوى كە ئە جىاوازيبە رەگەزيبەكان ئەودا خەبەرئك نەبيت... لەلايەكى دىكەو فيمىنيزستە فەرھەنگىيەكان روانگەيەكيان

هه ئېژاردوووه كه دهتوانریت ناوی ژن ته وهری له سهه بنریت؛ روانگه یه كه پیداغری له سهه بایه خه ژنانه یی به كان و فرههنگی هه لقولاو له نه زموونه بئوینه كانی ژنان دهكات. به بۆچوونی فیمینیسته فرههنگیه كان، چاوپوشیکردن له بئوینه یی، كۆلدانه به پیوهه پیاوانه یی به كان كه به رابه ری و یه كسانی به هه مان ویکچوووی دهزانن". (مه هدیان، ۱۳۹۱، ۸ - ۹)

فیمینیزی جیهانی سییه م

"له جیهانی سییه مدا، خه باتی ژنان بۆ گه یشتن به مافه كانی خویمان له گه ل خه باتی گه وهری تر دژ به داگیرکاری و تیبنیه كانی رۆژاوا دا به شداره... میژووی فیمینیزی جیهانی سییه م تیکه لاوی میژووی خه باتی ژنان له بزووتنه وه نه ته وه یی و سۆسیالیستییه كانه. نه م بزووتنه وانه، رهگه زه پرستی، ئیمپریالیزم، كۆیلایه تی و داگیرکاری نویی له گه ل چالینج و ئالنگاری به ره وروو كردوو ته وه.

له رهوتی نه م خه باتانه دا، ناگای فیمینستی وه دی هاتوو و، له راستیدا ملامانی سهره کی نیوان فیمینیزی جیهانی سییه م له گه ل فیمینیزی رۆژاوا یی، په یوه ندی به بزووتنه وه رزگاربخوازانه كانه وه هه یه. رۆلی ده و له ت، ناته بای به كانی نیو كۆمه لگه و زه بروهنگی ده و له تانی جیهانی سییه م كه ژن و پیاو کاریگه ری ئی وه رده گرن، له تاوتویكردنی فیمینیزی جیهانی سییه مدا کاریگه رتره. له م سه رده مه دا فیمینیزی جیهانی سییه م، گه رانه وه بۆ فرههنگیان له به رنامه دایه". (شه هریاری، ۱۳۹۴، ۷۱) (وه رگیرو له مصفا، ۱۳۷۵، ۸۰)

فیمینیزی پراگماتیستی

"بناغه ی فه لسه فی پراگماتیزم له سهه نه م پاسپارده یه پته وه كه نه زموون و كارکردن، دوایین پیوه ری دروستی نه ندیشه كانه. (وه رگیرو له جه واهه ری، ۱۳۸۷، ۱۵۳) به م پییه فیمینیسته پراگماتیسته كان باوه ریان به مه عریفه ناسیه کی پشتنه ستوو به نه زموون و زۆرینه یی هه یه، به م هۆیه وه سه رنجیکی تایبه ت به ژیان رۆژانه ی كارگیرانیان ده دن... له بیا فه كانی په روه رده و باره یان و پیکه یانی كۆبوونه وه گه لیکی بچووك زۆر چالاك بوون". (شه هریاری، ۱۳۹۴، ۷۸ - ۷۹) (وه رگیرو له جه واهه ری، ۱۳۸۷، ۱۶۷)

به بۆچوونی نووسهه ر، پیگه ی ژنی كورد له پامان و شیعه ره كانی هیمندا، هاوبه شییه کی زۆری له گه ل سی پیناسه ی پیشوو له فیمینیزم هه یه؛ به شیوه یه كه ده توانین زۆریك له شیعه ره كانی "تاریك و روون" وهك شایه ت بۆ نه و بابه ته بزانی.

ژن، چين، رەچە ئەك

”چۆن دەتوانىن بە رادى پيويست بايەخ بە ئەزموونە ھاوبەشەكانى نيوان ژنان بدەين و ئە ھەمان كاتدا ريز ئە جياوازيه كانيان بگريڭ؟ رەگەز رايە ئىكى پەيوەندى پتەوترە يان چين يان رەچە ئەك؟” (مەھديان، ۱۳۹۱، ۲ و ۳).

چين و رەچە ئەك بايەكە كە ئە شيعرەكانى ”هيمن” يىشدا بەروونى ديارە. رەخنە توندى ئەو ئە زولمى چينى ”ئاغا” و ھەرۈھا كە ئەك ئەي ئەو ئەمەر پيشكەوتنى ”كورد” بەتەواوى بەرچاۋە؛ نمونەگە ئەك كە بەردەوام ئەگەل پىرسى ”ژن” ئە رامانى ئەودا گرى دراۋە، ئەويدا كە باس ئە زولمەردن ئە ژن ئەلايەن ئاغاۋە دەكات، يان بۇ ژنى كورد پىنگەيەكى مروىى تايبەت ئەبەرچاۋ دەگرىت.

ليرەدا دوو نمونە بۇ نيشاندانى روانگە جياوازهكانى فيمىنيزمى رۇژاۋا ئەبارەى رەچە ئەك دىئىنەنە. ”جون كسل نووسيوپەتى: ’كاتىك كە ئاگايى ژن بەرز بىتتەۋە، خۇى و ژنانى دىكە ۋەك ئەندامانى گروپپىك دەبىنيت كە سووكايەتتيان پى كراۋە و بۇگۇرانكارى ئەم دۇخانەدا خۇى بە بەرپىرس و دەرۋەست دەزانىت’. بە بۇچوونى كسل، بۇگەيشتن بە روانگەيەكى ۋەھا، ژنان دەبى ئە بەستراۋەيى سەرەتايى خۇيان بە پياۋان، واتە بنەمائە، چين، رەچە ئەك يان فەرھەنگ رزگار بگەن... گرىمانەى ئەو ۋەھايە كە دەتوانىت رەگەز ئە بەشەكانى دىكەى شوناسى ژنىك جيا بگرىتەۋە”. (مەھديان، ۱۳۹۱، ۳)

ئە حائىكدا ”باربارا ئىمپىرسون” دەئىت: ”يەكەم جار من ژنىكى ئەفرىقايى - ئەمريكايىم. بەباشى دەزانم كە زۇرىك ئە ژنان يەكەم جار بىر ئە رەگەز يان دەكەنەۋە، دواتر ئە رەچە ئەكەكەيان. ئەبارەى مەۋە بەم شىۋەيە نىيە.”

ئەبارەى ”چين” و ”ژن”، بە ئەگە ئەدەبىيەكان ئە بەرھەمەكانى ھىمندا پيشان دەدات كە روانگەى ئەو ئەبارەى ژنانى كورد - ئە چينە جياوازهكانى كۆمەنگەى كوردستان - ئە ھەئسەنگاندن ئەگەل روانگەى ژنانى پىشرومى بزۋوتنەۋە فيمىنيسىتتەكانى رۇژاۋا - بەنيسبەت ژنانى چينەكانى تىرى كۆمەنگەكەيان - زۇر بەرزترە.

”كرىستىيەن دووپىزان، كاساندرادەلە و ژنانى ھەئكەۋتوۋى دىكە كە ئە زمانى ژنانەۋە قسەيان كىردوۋە، ئە راستىدا تەنيا باسيان ئە پىرسى ئەو ئەو ئەگەنەنە كىردوۋە كە بەتەنيا تۋانىبوۋيان ئە روۋى خۋىندەۋارىيەۋە خۇيان پى بگەيەنن. چىنىش

به قهد رهگهز له دهربرينى بوچوونى نهواندا جيى ههبووه و نههمهش بوووته هوى نهوهى كه نهتوانن كوسپه پيگهاتهيبه گهورهترهكان كه له بهردهم بهرابهري و يهكسانى ژناندا بووه ليك بدهنهوه. كريستيبهين دووييزان ههچهند ئيدديعاى دهکرد كه ههموو ژنان له چينه كومه لايهتبييهكان له شارى نايدايلى نهودا پيشوازييان لى دهكریت، بهلام ههركيز لهگهژ ژنانى ههژار كه بو داينکردنى بژئوى ژيانى خويان و بنه مائهيان زهحه تيان كيشاوه و يهك له سه ر سى حه قده ستى پياوايان وهرگرتووه، خوى به هاوتاه نه ده ژانى (مه هديان، ۱۳۹۱، ۵۶۶).

نهمه له حالتيكدايه كه هيمن له "يادگارى شيرين" دا ده ئيت:

"كيژى شيخ و كيژى حاجى و كيژى ناغا رهنجه رۆن
كيژى نازاده نهوى ژينى به نووكى گاسنه
قه لشي دهست و كوئى سووتاوى كچى لادى نه بى
چون دهگاته دهستى دهسپر، نهو هه موو تا تووتنه؟
نيسك و نوک و ماشى ناو عه مبارى ناغاي مفته خور
پاك له سايهى دهسكه نهى زين و مروث و سويسنه"

(هيمن، ۲۰۱۴، ۸۷ - ۸۸)

ژن، جوانى

به پيچه وانهى روانگهى سه رمايه دارى رۆژاوا (۱۲)، هيمن له شيعره كانيدا ناسكى و جوانى ژنانه ستايش دهكات، به لام بايه خى ژن لهودا به رتهسك ناكاتهوه؛ نهوه سه رتر دهچيت و بوون به خاوهنى نهنديشه به ئارمانيك بو ژنى كوردى نازاد ده زانييت.

بو نمونه له شيعرى "يادگارى شيرين" دا، له نهشق و دل بهرى و جوانى كچى كورد و بن ئوقره يى خويهوه له ناواتى نهودا دهستى پىن كردهوه، له دريژدهدا قسه بو جيگايهك دهكات كه به رزترين باوه ره مروى يه كان له باره ي ژنى كورد و پيگه كه ي ده رده برت؛ ههتا شوينيك كه ته نانهت ريساكان و فه رهنگى سه رده مى خوى ده خاته ژير پرسياره وه و داوا له كچى كورد دهكات كه دلى به گواره ي زيرى خوى خوش نهكات؛ واته ژنى به شيوه ي نازاد و رزگار له هه ر كويلايه تبييهك دهويت؛ ته نانهت جوانى ژن كه ستايشى دهكات، وهكوو سه رمايه دارى رۆژاوا نايبته هوى كويله كردنى ژن؛ هه مان وينه كه ژنانى هاوچه رخي كورد به نيسبهت خويانه وه هه يانه: "جوانى بو ژن گرینگه، به لام دياريكه رى كوئايى نيبه" (۱۳)

له كۆتاییدا بۆ تیگه‌یشتن له پینداگریی ههیم بۆ دووباره پیناسه‌کردنه‌وهی ژنی كورد، سه‌رنج‌راكیشه كه ناماژیهك به بیره‌وه‌رییه‌كانی هه‌ندیک گه‌شتیاری رۆژاواپی بدهین كه باسیان له ژنانی كورد كرده‌وه.

“ده‌بلیۆ.نار. های(١٤)، هوراتیوساوت گیت(١٥) و میلنگین(١٦)” كۆمه‌لیك گه‌شتیارن كه نه‌وهی به چاوی خۆیان دیتووینه، دۆخی ژنان له كۆمه‌نگه‌ی كوردستانیان له‌گه‌ڵ دۆخی ژنانی نه‌ته‌وه مه‌مه‌دییه‌كانی تر وهك توركه‌كان و عه‌ره‌به‌كان، هه‌روه‌ها له‌گه‌ڵ نه‌ته‌وه‌كانی تری وهك نه‌رمه‌نییه‌كان هه‌سه‌نگاندووه. نه‌وان له سه‌فه‌رنامه‌كانی خۆیاندا باسیان له پینگه‌ی گرینگه‌ی ژنی كورد له بنه‌مائه و پرسه‌ كۆمه‌لایه‌تییه‌كان كرده‌وه، به‌تایبه‌تی له هه‌سه‌نگه‌وتیان له‌گه‌ڵ پیاوان - به نمونه‌یه‌ك له هه‌سه‌نگه‌وتی خۆیان وه‌كوو كۆمه‌لیك پیاوی بیانی له‌گه‌ڵ ژنان له كوردستان - به چاوی ریزه‌وه ئییان روانیوه و باسیان له دۆخی گونجاوتری نه‌وان كرده‌وه؛ بیگومان دایکی وه‌ها مه‌به‌ندیك، ئافریته‌ر و به‌خپوكه‌ری پیاوانی نه‌دیپ و نازادیه‌خوون كه له‌باره‌ی ژنه‌وه ده‌ئین:

“تاکوو ژن نازاد نه‌بی، سه‌رچاوه‌كه‌ی ژین لیخه‌”

ناكام

به خوندنه‌وه‌ی تاریك و روون و شه‌یره‌ په‌یوه‌ندیاره‌كانی ژنانه‌وه تیده‌گه‌ین كه ههیم روانینیکی مرۆفاته‌وه‌راڤه و سه‌رووره‌گه‌زیی بۆ ژن هه‌یه. سه‌رووره‌گه‌زیی له‌م رووه‌وه كه خوازیاری مافی ئینسانی بۆ ژن وه‌كوو مرۆفیکه؛ گه‌رچی هه‌ندیك جار به‌هۆی نه‌ده‌بیاتی پیاوسالارانه‌ی زال به‌سه‌ر كۆمه‌نگه‌دا، خسه‌ته‌كانی پیاوان ده‌كات به پیه‌وه، به‌لام راستیه‌كه‌ی نه‌و ژن به‌هه‌زی دووه‌م داناییت. ناوبراو له “تاریك و روون”دا به ناشكرا رایده‌گه‌یه‌نیت كه رینگای رزگاری و سه‌ره‌رازیی كۆمه‌نگه‌كان له ده‌ستی ژنان و زانایی نه‌واندایه. نه‌و دۆخی كۆمه‌نگه‌ی خۆی بۆ ژنان و گه‌شه‌ی نه‌وان به گونجاو نازانیت و به‌رده‌وام به وه‌بیره‌نیانه‌وه به‌كچان و ژنان داوايان لێ ده‌كات تاكوو بۆ گۆرینی دۆخی خۆیان له رینگای گه‌یشتن به نازادی و به سه‌رنجدان به دۆخی فه‌ره‌نگی و خۆمالیی خۆیان، هه‌ول بدهن.

بایه‌خیک كه ههیم له كۆمه‌نگه‌یه‌کی پیاوسالار و وه‌كوو پیاویك بۆ ژنی داده‌نیت، ده‌توانیت ئییه به‌و ناكامه‌ بگه‌یه‌نیت كه نه‌م شه‌وه تیگه‌یشتنه له ژن و کاریگه‌ریدانانی كۆمه‌لایه‌تیی ژن له کاریگه‌ریی قوون، هه‌رچه‌ند به رواله‌ت كال، به‌جیماو له ئوستوووره‌كانی سه‌رده‌می دایكشایی له كوردستانه.

لینکچووێه‌کانی روانگه‌ی مرۆف‌ته‌وه‌رانه‌ی هیمن بۆ ژن، له‌گه‌ڵ هه‌ندیک له‌ لایه‌نه‌کانی بزووتنه‌وه‌ فیمینیسیتییه‌کانی سه‌ده‌کانی دوایین له‌ رۆژاوادا، نیشاندهری دینامیزم و شیاوی گشتاندنی نه‌ندیشه‌کانی نه‌م شاعیره‌ کورده‌ هاوچه‌رخه‌یه؛ روانگه‌یه‌ک که‌ ریشه‌ی له‌ قوولایی ئوستووهره‌کاندایه‌ و له‌گه‌ڵ بزووتنه‌وه‌ نازادیه‌خاوانه‌کانی مرۆفی هاوچه‌رخیش هاوبه‌شی هه‌یه. نه‌م نمونانه‌ بۆخۆی جه‌خت له‌سه‌ر ئینسانیبوونی چیه‌تییه‌ی نه‌ندیشه‌ی هیمن ده‌کاته‌وه؛ چونکه‌ نه‌وه‌ی که‌ چیه‌تییه‌ی راسته‌قینه‌ و په‌سه‌نی هه‌یه، هه‌م ریشه‌داره‌ و هه‌م چالاکه‌.

په‌راویزه‌کان:

- ۱- ن ک به بررسی خانم شهلا لاهیجی، مهرانگیز کار: شناخت هویت زن ایرانی در گستره‌ی پیش تاریخ و تاریخ، انتشارات روشنگران، تهران، ۱۳۷۱.
- ۲- مادر گیلگمش (Ninsun) ریشت (Riṣat) خدابانوی دارای نام‌های متفاوت در جاهای مختلف. ن ک به گیلگمش، شاملو، ۱۳۹۰، ۴۰.
- ۳- تسلط آدم بر حوا در تورات با راهنمایی آدم به چیدن میوه ممنوعه، خود از یادگاران خاطرات مادرشاهی است. (امانت، ۱۳۸۵، ۲۶۱)
- ۴- هه‌تبه‌ت هیمن له‌ شیعره‌کانیدا به‌ زۆری نه‌م چه‌مه‌کی بۆ "ئاغا"کان به‌کار هیتاوه.
- ۵- به باور آگاهان «وقتی مذکر را به‌جای مؤنث می‌نشانند، روانشناسی متفاوت و تعصب فرهنگی متفاوتی خواهید داشت» (مخبر، ۱۳۹۲، ۲۶۰).
- ۶- سرانجام در روندی تاریخی، جامعه‌ی مدرسالار به‌ پایان دوران خود رسید. در حدود ۱۷۵۰ ق.م، این فرایند به‌ پایان رسیده بود. ن ک به قدرت اسطوره، مخبر، ص ۲۵۸
- ۷- در طرد ارزش‌های مدرسالار کرد هیمن تنها نیست. «نگاه قانع شاعر به‌ زن نیز نگاهی مترقی است... قانع در اشعارش دختر خانه‌ را به‌ چراغ تشبیه می‌کند؛ یعنی دقیقاً نقطه‌ی مقابل ضرب‌المثل کردی که‌ خانه‌ای را که‌ دختر دارد و پسر ندارد به‌ خانه‌ای که‌ اجاقش کور است، تشبیه می‌کند.» (شهریاری، ۱۳۹۴، ۱۰۵)

۹- شایانی باسه که مه‌به‌ست له تاوتویکردنی هه‌ندی که له مه‌کته‌به فیمینیسیتییه پوژتوایی‌یه‌کان لێردها، به هیچ شیوه‌یه‌ک نیسه‌تدانی شیعره‌کان یان روانگه‌کانی هیمن به‌وان نییه؛ به‌لکوو ته‌نیا خۆتندنه‌وه‌یه‌کی به‌راوردکارییه بۆ دۆزینه‌وه‌ی ویکچوویی و ویکنه‌چوونه‌کان.

۱۰- وێرایی هه‌موو هه‌وله‌کانی بۆ که‌لکوهرگرتن له نه‌ده‌بیبیاتی به‌رز بۆ وه‌سفکردنی ئینسانییه‌تی ژن، به‌هۆی نه‌هادینه‌بوونی چه‌مه‌که‌کان و نه‌ده‌بیبیاتی پیاوسالارانه‌ی کۆمه‌نگه‌که‌ی، هه‌ندی که جار به شیوه‌یه‌کی ناخوداگا ژن وه‌ک مروّقی “جیاواز” (دیگرگونه) و پیاو وه‌ک مروّقی “سه‌رباشقه” (معیار) له‌به‌رچاو ده‌گرت: “هه‌سته وه‌ک مه‌ردان”؛ به‌لام به‌هۆی نه‌وه‌ی که قوولایی روانینی ئینسانیی ناویراو بۆ ژن پوونه، به‌رده‌نگ چاوپۆشی له‌م هه‌لانه ده‌کات.

۱۱- زایی فه‌ره‌ه‌نگی کۆمه‌نگه‌ی پیاوسالار ده‌توانین له “هه‌سته وه‌ک مه‌ردان” ببینین؛ واته هه‌شتا ژن “که‌سی دی” و پیاو “سه‌رباشقه” یه. گه‌رچی له به‌شی فیمینیزمی ئینگیزیستانسیالیزم وتمان که مامۆستا هیمن به پێداگریکردن له‌سه‌ر خۆتندن و نازادی ژنان هه‌ول ده‌دات له‌م بابته بگۆریت، به‌لام هه‌زی بیری پیاوسالاری له کۆمه‌نگه‌ی کوردی هه‌شتا له‌م شیعره خۆی پێشان ده‌دات.

۱۲- پس از سده‌ها از آغاز جنبش فمینیستی که غرب خود را سردمدار آن می‌داند، سرمایه‌داری نه تنها کرامتی انسانی به اکثریت زنان اعطا نکرده بلکه زیبایی زنانه را به مثابه وسیله‌ای عمده برای تبلیغ کالاهای صنعتی و سایر فعالیت‌های سوداگرانه‌ی خود به‌کار می‌گیرد (مه‌دیان، ۱۳۹۱، ۱۰).

۱۳- ن ک زنان کرد، شهریار، ص ۱۴۸ - ۱۴۹ - ۱۵۴ - ۲۴۳.

۱۴- ن ک به همان اثر، ص ۲۵۴

۱۵- ن ک به همان اثر، ص ۲۵۴ - ۲۵۳ (Horatio songhtgate, 1840)

۱۶- ن ک به همان اثر، ص ۲۴۷ - ۲۴۶ به نقل از (Millingen, 1870, 126-127)

سه‌رچاوه‌کان

-، -، -، ۱۳۹۲، افسانه‌گیلگمش، منشی‌زاده، داوود، ترجمه، تهران، دات.

روایینی مرۆف تهوه رانهی «هیمن» بۆ ژن

- ، - ، ۱۳۹۰، گیلگمش، شاملو، احمد، ترجمه، تهران، نشر چشمه.
- ستاری، جلال، ۱۳۹۱، جهان اسطوره‌شناسی - اسطوره‌های ایرانی - تهران، نشر نی.
- شهریار، سهیلا، ۱۳۹۴، زنان کرد (نظریه‌ای مبنایی در باب زنان کرد)، تهران، جامعه شناسان.
- فروم، اریک، ۱۳۸۵، زبان از یادرفته، امانت، ابراهیم، تهران، فیروزه.
- کمبل، جوزف، ۱۳۹۲، قدرت اسطوره، مخبر، عباس، ترجمه، تهران، نشر مرکز.
- لگیت، مارلین، ۱۳۹۱، زنان در روزگارشان - تاریخ فمینیسم در غرب - مهدیان، نیلوفر، ترجمه، تهران، نشر نی.
- هیمن، ۲۰۱۴، سرجه‌م بهره‌مه‌کانی ماموستا هیمن، “

هه‌وئیر.

سه‌رچاوه: گوڤاری تیشک ژماره " ۶۲ - ریکه‌وتی: زستانی ۲۷۲۱

کۆکردنه‌وه‌و ناماده‌کردنی: ره‌حمان نه‌قشی

ره‌شه‌مه‌ی ۲۷۲۴ ی کوردی = مارچی ۲۰۲۵ ی زایینی

سپاس و پزائين

بۆ ھاوريان موژگان كاوسى و (و: بيهزاد قادرى) بۆ نووسين و ناماده كردنى (پروائينى
مروّف تهوهرانهى «هيمن» بۆ ژن) له «تاريك و پروون» ئەم بابەتە بە نرخە.

دەستان خۆش و ھەروا قەلەم رەنگين بن بۆ گەل و نيشتمان.

رەحمان نەقشى

